

Niech zstąpi Duch Twój! Niech zstąpi Duch Twój! Tej Ziemi!

Tytułowe słowa jednoznacznie kojarzą się z historyczną homilią Jana Pawła II wygłoszoną 2 czerwca 1979 r. na Placu Zwycięstwa w Warszawie: *Niech zstąpi Duch Twój! Niech zstąpi Duch Twój! Tej Ziemi!* Wszystkich najbardziej poruszyły słowa papieża dodane na końcu, po chwili milczenia: *I odnowi oblicze ziemi. Tej ziemi.* Wielu uważa, że moc zawarta w tych prostych słowach stała się źródłem późniejszych przemian, których wtedy nikt się nie spodziewał. Byliśmy jeszcze za *murem*, za *żelazną kurtyną*, podobnie jak uczniowie zgromadzeni w Wieczerniku z Maryją, przebywający za zamkniętymi drzwiami, z obawy przed Żydami. My też byliśmy wtedy blisko Niej, a Ona blisko nas, zwłaszcza na Jasnej Górze. Modlitwa Jana Pawła II okazała się swoistym Zstąpieniem Ducha Świętego do naszych serc i na całą naszą ziemię. Jako wielka wspólnota ludzi i każdy osobiście potrzebujemy mocy Ducha Świętego. Duch Święty przychodzi z pomocą naszej ludzkiej słabości. Szczycimy się wielkimi osiągnięciami *ducha ludzkiego*, ale coraz wyraźniej

dostrzegamy, że te osiągnięcia często obracają się przeciwko nam samym, ponieważ nie pochodzą od Ducha Bożego albo są realizowane bez Niego albo wręcz wbrew Niemu. Potrzebą naszych czasów jest ponowienie wołania o zstąpienie Ducha Świętego na Kościół, na nasze urzędy, szkoły i zakłady pracy, na troszczących się o dobro wspólne narodu, na każdego z nas.
[prob.]